

The Gospel of Hope நம்பிக்கையின் சுன்சே-ம்

ஹவானாவில் நமது பொது கூட்டத்தை தொடர்ந்து, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஸ்திரீ, தான் கேட்டவைகள் எல்லாம் மிகவும் சந்தோ-த்தை கொடுத்தன என்று முன்வந்து தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தினாள். தேவனுடைய அன்பு மற்றும் அக்கறையைக் குறித்தும், தற்கால ஜீவியத்தில் சத்தியத்தின் ஆறுதல் மற்றும் எதிர்கால ஜீவியத்தின் நம்பிக்கைகளைக் குறித்தும் ஜனங்களுக்கு நாம் கொடுத்த எதிர்கால கண்ணோட்டத்தைக் குறித்த செய்தியை அவள் மெச்சியதாகக் கூறினாள்.

இந்த ஸ்திரீ கூறியதாவது: “பாஸ்டர் ரசல் அவர்களே, உங்களது பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்ட இதே நம்பிக்கையின் ஆவியை காவற் கோபுர வாசகர்களுக்கு செலுத்த வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். வேதாகம போதனைகளில் உமது பிரசங்கத்தில் மிகவும் ஆர்வமுள்ள சிலருடன் எனக்கு நல்ல பழக்கம் கிடைத்தது. ஆனால் அவர்கள் துக்கம் நிறைந்த மற்றும் அதைரியப்படுத்தும் காரியங்களில் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டு நம்பிக்கையிலும் நல்ல காரியங்களிலும் பார்வை இழந்தவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களையும் மற்றவர்களையும் துன்பப்படுத்துகிற அளவுக்கு வரப்போகிற ஆபத்தின் காலத்தில் வாழ்கிறவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையின் ஆவியை அதிகமாக அவர்களுக்கு செலுத்தினால் அவர்களையும் அவர்களை சுற்றி இருக்கிற மற்றவர்களையும் இன்னும் அதிக சந்தோ-முள்ளவர்களாக ஆக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். உம்முடைய பிரசங்கம் சத்தியமாக இருந்தால், சத்தியமாக காணப்படுகிறது. அவர்கள் சத்தியத்தை பரப்புவதில் இன்னும் அதிக முன்னேற்றத்தை அடைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.” இந்த காரியங்களை காவற்கோபுர வாசகர்களுக்கு முன் வைக்க உறுதியளித்தோம். அதே போல இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்பிக்கை உங்களுக்கு தேவைப்படுகிறது

அப்போஸ்தலர் எழுதுகிறதாவது: “உங்களுக்கு பொறுமை தேவைப்படுகிறது.” “உங்களுக்கு நம்பிக்கை தேவைப்படுகிறது,” என்று நாங்கள் அதோடு இதை சேர்க்கும் பொழுது அப்போஸ்தலரின் கூற்றை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. நம்பிக்கையில்லாமல், பொறுமை சீக்கிரத்தில் வியர்த்தமாகிப் போகும். ஆகையால் குணலட்சணத்தின் நீளம், அகலம் மற்றும் ஆழத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. நிஜமான சுவீசே-வசனம் முழுவதும் நம்பிக்கை நிறைந்ததாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அதன் பொருள் நற்செய்தி. ஆகையால் சுவீசே-த்தை பிரசங்கிக்கிறவர்கள் தமது செய்தி ஒரு நற்செய்தியாக, ஒரு நம்பிக்கையாக இருக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உண்மைதான், சில சமயங்களில் நாம் அருகாமையில் பார்க்கப் போகிற ஆபத்துக் காலத்தைக் குறித்து கூறுவது சரியானதும் அவசியமானதும் இருக்கிறது. எனினும் அந்த பாடம் நற்செய்தியின் நிலையில் இருந்து அணுகுதல் வேண்டும். ஆபத்துக் காலத்தை பற்றி நாம் குறிப்பிடுவது ஜனங்களை எச்சரிக்க மட்டுமே; நற்செய்தியின் ஒரு பகுதியாக அது சொல்லப்பட கூடாது. மகா ஆபத்தின் நாளை குறிப்பிட தேவைப்படலாம், அந்த கரிய மேகம் கொஞ்ச காலத்திற்கு மாத்திரம் விரைவில் வரக்கூடிய கிறிஸ்துவின் நாளின் விடியற்காலையை மறைக்கும் என்று நாம் குறிப்பிடலாம். கிறிஸ்துவின் நாள் என்பது சந்தோ-மும் ஆசீர்வாதமுமான நாள். உலகின் யூபிலி, சாபத்தை நீக்கி தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை கொண்டுவரும் நாள் ஆகும்.

சர்வ சீருஷ்டியும் ஏகமாய் தனக்கீறது

பெரும்பாலான உலக ஜனங்கள் மற்றும் கர்த்தரின் அர்ப்பணம் செய்து கொண்ட ஜனங்களும் கூட மகா ஆபத்தின் நாள் சம்பந்தமாக தற்காலத்தில் அதிகமான துன்பத்தினால் தேவையில்லாமல் திகிலடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் உலகமானது எதிர்காலத்தை பற்றிய மறைவான பயத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைப்போமாக. அவர்களில் ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவரும் நித்திய ஆக்கினையில் இருப்பார்கள் என்று அவர்களது புகழ்பெற்ற மத போதகர்களாலும் ஊசிப்போன விசுவாச அறிக்கைகளாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனினும் இது இனி வெளியரங்கமாக புத்திசாலிகளுக்கு போதிக்கப்படாததாக இருந்தாலும், இனி இது நம்பப்படாததாக இருந்தாலும் குற்றம் சாட்டப்படுதல் அடிக்கடி குறிப்பாக சொல்லப்படுகிறது. மரணத்திற்கு பிறகு ஏதோ பயங்கரமான ஒன்று காத்திருக்கிறது என்கிற இரகசியமான பயம் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் உத்தரிக்கும் ஸ்தலம் அல்லது புரட்டஸ்டன்ட் சபையின் நித்திய ஆக்கினையைப் பற்றிய மிக மோசமான கொடூரம். தற்காலத்தின் போக்கு போதையுடனான சந்தோ-ம் மற்றும் மது போதையின் பக்கம் சென்று அதன் பலனால் பயங்கரமான எச்சரிப்புகளிலிருந்து விடுபட முயற்சிக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சிகரமான சந்தோ-மான எண்ணங்களை மாற்றாக வைக்கிறார்கள்.

உலகத்தின் விசேஷித்த தேவையை வேதாகமம் மட்டுமே கொடுக்க முடியும். வேத வாக்கியங்களின் இந்த ஆறுதலை மற்றவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் தகுதியை வேத மாணவர்கள் மட்டுமே பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகையால் மேலும் நாம் வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களிடமும், மனமுடைந்தவர்களிடமும் காயங்கடடுதலை செய்யும்படி நாம் அவர்களிடம் இப்படியாக கூறுவதே நமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். “கிறிஸ்துவிடம் வந்து, விடுதலையையும், இளைப்பாறுதலையும் பெறுங்கள். தம்மை பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு சுமை சுமக்கிறவர் யார் என்று இப்பொழுது வந்து பாருங்கள். பிதாவானவரின் கிருபையான ஏற்பாடுகளுக்கு இசைவாக கிறிஸ்து கடைசியாக திரும்பக் கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதத்தை எப்படி எல்லா இடங்களிலும் பரப்பச் செய்வார் என்கிற பின்னர் வரக்கூடிய காரியத்தை பாருங்கள். நம்மை கடப்படுத்துகிற தேவனுடைய அன்பை பாருங்கள்! அவரைப் பற்றிய பயத்தை கைவிடுங்கள்! கிறிஸ்து மூலம் தேவனிடத்தில் சேருங்கள், அப்பொழுது அவர் உங்களிடத்தில் சேருவார்.”

மேசியாவின் மகிமையான ஆளுகைக்கு முன்னதாக வருகிற ஆபத்தின் காலத்தைப் பற்றி சொல்லக்கூடிய சரியான காலம் இருப்பது போல தன்னிச்சையாக நடப்பவர்களிடம், பாவம் செய்கிறவர்கள் பாடுபடுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும், பாவ வழியில் நடக்கிறவர்கள் தேவனுக்கு தூரமாக நடக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும், அந்த வழியின் முடிவு மரணம், இரண்டாம் மரணம் என்பதைப் பற்றியும் “மனிதன் எதை விதைத்தானோ அதையே அறுப்பான்” என்பதைப் பற்றியும் சொல்லக்கூடிய சரியான நேரம் இருக்கும். ஆனால் தெய்வீக வார்த்தையின் இந்த அம்சங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் திரும்ப திரும்ப சொல்லப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் பாவமானது ஒரு விதமான பாடுகளுக்கு வழி நடத்தும் என்பதையும், நீதியானது சீக்கிரத்திலோ, பிற்பாடோ பரிசை கொண்டு வரும் என்பதையும் இயற்கையாகவே மனுக்குலம் அறிந்திருக்கிறது.

உலகத்திற்கு அதிகமாக தேவைப்படுவது என்னவென்றால், பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்புவதற்கான உற்சாகமூட்டுதல், பாவம் செய்த ஆதாமின் சந்ததியின் மேல் தேவனுடைய தயவை தெளிவாக உணர்தல் மற்றும் தேவன் செய்திருக்கிற ஏற்பாடுகளையும் இதனால் கிறிஸ்துவின் மூலம் அனைவரிடமும் தயவை காண்பிப்பார் என்பதை அறிவதும் ஆகும். நமது ஆண்டவர், “உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினாலும் உங்கள் காதுகள் கேட்கிறதினாலும் அவைகள் பாக்கியமுள்ளவைகள்” என்று அறிவித்திருக்கிறார். நாம் அவரது மார்க்கத்தை பின்பற்ற வேண்டியது அவசியம். எப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை காண்கிறவர்களும் கேட்கிறவர்களும் அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அவர்களுக்கு சொல்ல வேண்டியது அவசியம்.

இயேசுவின் பின்னடியார்கள் எடுக்க வேண்டிய சுயபலி. சுயத்தை வெறுத்தல் மற்றும் பாடுகள் அடங்கிய இடுக்கமான பாதையைக் குறித்தும் சில நேரங்களில் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். இதனால் அவரது ராஜ்யத்தில் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையில் பங்கு பெறுவார்கள் என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நாம் சொல்லாமல் இருந்தால் கூட அவர்கள் பாதையின் இடுக்கத்தை கண்டு கொள்வார்கள். “நாம் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய்த் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும்” என்ற கூற்றின் சத்தியத்தை அறியாமல் யாரும் இடுக்கமான பாதையில் நடக்க முடியாது, இயேசுவை பின்பற்ற முடியாது.

பிறகு ஜனங்களிடம் நாம் என்ன சொல்லுவோம்? நம்பிக்கையின் செய்தியையும், சந்தோ-த்தின் செய்தியையும், சமாதானத்தின் செய்தியையும் அவர்களுக்கு கொடுங்கள்! நாம் அடிக்கடி வழியின் இன்னல்களையும் சோதனைகளையும் குறிப்பிடாதபடி. ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சிலாக்கியங்கள் நம்முடையது என்பதில் சகோதரர்களின் கவனத்தை இழுப்போமாக. அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாக அவன் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்றால், கிறிஸ்தவனுக்கு கிடைக்கும் சலுகைகள் என்ன? ஓ! அவைகள் மகா பெருமையானவைகள். பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுத்துவதை அறிவது அவனுடையது. இதை மறுபடியும் மறுபடியும் கூறுவது அவசியமானது. அதை அவர்கள் முழுவதும் சரியானபடி உணர்ந்து கொள்வார்கள். பரலோக பிதாவின் அன்பையும் அக்கறையையும் அறிவது அவனுடையது. ஏனெனில் வாழ்க்கையின் அழுத்தத்தில் காரியங்கள் சுலபமாக மறக்கப்படும். இந்த வசனத்தின் உறுதிமொழிகள் திரும்பத்திரும்ப சொல்லப்பட வேண்டும். “தேவன் தாமே உங்களை நேசிக்கிறார்”. “தேவன் நமக்காக இருக்கிறார்.” “தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது.”

தேவனுடைய வசனத்தின் இந்த வாக்குத்தந்தங்கள் நம் உள்ளத்தில் ஏராளமாக இருப்பதால், அவைகள் பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளை விருத்தி செய்கிறது. உலகம் கொடுக்க முடியாததும் எடுக்க முடியாததுமான சந்தோ-மும் சமாதானமும் உள்ளே வருகின்றன. சகல மனித புரிந்துகொள்ளுதலையும் கடந்த தேவ சமாதானம் இப்படியாக மேலும் நமது இருதயத்தில் வாசம் செய்ய வரும். ஆகையால் நன்றியான பலன்கள், இதையொட்டி நன்றியானது அதிக சந்தோ-ம் மற்றும் புகழ் மற்றும் நமது சகோதரர்களுக்கும், நமது குடும்பத்திற்கும், உலகத்திற்கும் அதிகமான தயவுக்கும் வழிநடத்தும். இப்படியாக கிறிஸ்தவன் கிருபையிலும், அறிவிலும் அன்பிலும் தான் வளருவதை காண்கிறான்.

“அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள்”

இவைகள் எல்லாம் பரிசுத்த பவுலின் புத்திமதிக்கும் மிகவும் இசைவாக இருக்கிறது. “உண்மையுள்ளவைகளெவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளோ, நீதியுள்ளவைகளெவைகளோ, கற்புள்ளவைகளெவைகளோ, அன்புள்ளவைகளெவைகளோ, நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளெவைகளோ, புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ, அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள்.” (பிலிப்பியர் 4:8) இந்த மார்க்கத்தை பின்பற்றி சவிசே-த்தின் நம்பிக்கையை போதித்து, நாம் ஆண்டவரையும் அப்போஸ்தலர்களையும் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்பு, தன்னம்பிக்கை, அன்பு, சந்தோ-ம் மற்றும் சமாதானத்தின் ஆவியை அதிகமாக பெற்றிருந்தார்கள்; அதையே அவர்கள் செய்தார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்குபெற பாத்திரமாக இருந்தார்கள் என்பது பற்றியும், கிறிஸ்துவின் வரக்கூடிய மகிமைகளில் பங்கு பெறுவார்கள் என்பது பற்றியும், ஸ்தோத்திரப் பாடலை தேவனை நோக்கி பாடினார்கள்.

அன்பான சகோதரரே, உலகமானது கண்ணீரிலும் அதிகமான துன்பத்திலும், அதிகமான பயத்திலும் இருப்பார்கள் என்பதை நாம் உணர்வோமாக. பரிதாபகரமான உலகமானது அதன் மன வேதனையிலிருந்து விடுபட நமது நேரம், பலம், திறமைகள் சந்தோ-ங்கள் முதலானவைகளை மேன்மேலும் பயன்படுத்துவோமாக. இயேசுவின் வார்த்தைகளை கவனித்து கேளுங்கள். “அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்.” “பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கடவீர்கள்.” கிறிஸ்து மூலமாகவும் சபையின் மூலமாகவும் பூமியின் கண்ணீரைத் துடைப்பது தேவனுடைய எதிர்கால மகா வேலையாக இருப்பதினால், நாம் தற்காலத்தில் அவர்களில் சிலரது பயத்தை போக்குவோமாக. இப்படியாக விரைவில் உலகத்தை தேவனுடைய ஐக்கியத்துக்குள் கொண்டு வருவதற்கான வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவோமாக. ஏனெனில் தற்கால விசுவாசிகள் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடந்து, நல்ல வழியில் ஒருவரையொருவர் உற்சாகப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.